

Lovforslag nr. L 158. Fremsat den 13. marts 1991 af skatteministeren (Fogh Rasmussen)

Forslag

til

Lov om ændring af merværdiafgiftsloven (momsloven)

(Rejsebureauydelse)

§ 1

I lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lov-bekendtgørelse nr. 629 af 20. oktober 1988, som senest ændret ved § 4 i lov nr. 825 af 19. december 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 3, *litra m*, affattes således:

»m. Rejsebureauvirksomhed og turistkontorers oplysnings- og informationsvirksomhed m.v. Afgiftspligtig er dog rejsebureauvirksomhed i forbindelse med rejser inden for EF-landene.«

2. I § 3 indsættes som nyt stk. 2:

»Stk. 2. Virksomheder, der afsætter billetter til transportydelser til rejser inden for EF-landene med egne eller lejede fly, skal svare afgift af rejsebureauydelse, der præsteres til eget brug.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

3. I § 3, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes efter »eget brug«: », jf. dog stk. 2«.

4. I § 8 indsættes efter stk. 3:

»Stk. 4. For rejsebureauer, der handler i eget navn over for den rejsende, og som anvender varer og ydelser, der præsteres af andre virksomheder, anses den afgiftspligtige værdi som

forskellen mellem det samlede beløb uden afgift, der skal betales af den rejsende, og bureauets omkostninger til de andre virksomheder (bureauets fortjenstmargen), når disse leverancer direkte kommer den rejsende til gode. Bureauerne har ikke pligt til at angive afgiftsbeløbs størrelse på fakturaen.

Stk. 5. For virksomheder, der afsætter billetter til transportydelser til rejser inden for EF-landene med egne eller lejede fly, jf. § 3, stk. 2, fastsættes den afgiftspligtige værdi af rejsebureauydelsen til et beløb svarende til sædvanlig provision til rejsebureauer.

Stk. 6. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler for opgørelse af værdien efter stk. 4 og 5.«.

5. I § 35, stk. 1, *litra c*, ændres »§ 3, stk. 2« til: »§ 3, stk. 2 og 3«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1992, jf. dog stk. 2, og har virkning for ydelser, for hvilke der er indgået bindende aftale efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Virksomheder, der skal registreres fra lovens ikrafttræden, skal anmelde sig til registrering hos told- og skattevæsenet senest den 2. december 1991.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Forslaget tilsigter at inddrage rejsebureauydelse ved rejser inden for EF under det momspligtige område. Forslaget er et led i ophævelse af charterafgiften.

Lov om merværdiafgift (momsloven) er senest ændret ved § 4 i lov nr. 825 af 19. december 1989 om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove m.v. (Eftergivelse og henstand), jf. Folketingstidende 1989-90, Forhandlingerne, sp. 66, 336, 3348, 3741; Tillæg A, sp. 143; Tillæg B, sp. 113; Tillæg C, sp. 73.

Moms på rejsebureauydelse efter lovforslaget skønnes at give et provenu på ca. 50 mio. kr. på helårsbasis. I 1992 anslås provenuet til ca. 38 mio. kr.

Indførelsen af moms på rejsebureauvirksomhed betyder, at der skal afholdes éngangsudgifter til information og vejledning ved udvidelsen af kredsen af momspligtige virksomheder. Éngangsudgifterne anslås til ca. 300.000 kr.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

1. Forslaget tilsigter at pålægge moms på rejsebureauydelse ved rejser inden for EF-landene. Som rejsebureauvirksomhed anses ifølge Momsnævnets praksis bl.a. følgende ydelser: arrangementer af selskabsrejser (grupper) og af individuelle, færdigpakede ture, herunder udflygt m.v., reservation af ophold i hoteller, moteller o. lign., samt agent- og mellemhandlervirksomhed i forbindelse med foranstående arrangementer og tjenesteydelser. Momspligten omfatter også aktiviteten i forbindelse med rejsebureauers salg af billetter til transportydelse.

Momspligten gælder al rejsebureauvirksomhed, uanset hvem der udfører denne.

2. Efter EF's 6. momsdirektiv er rejsebureauvirksomhed omfattet af momspligten, dog således at rejsebureauydelse vedrørende rejser til lande uden for EF og rejser mellem lande uden for EF er omfattet af reglerne om nulsats. (Nulsats betyder, at der er fra-

dragsret for købsmoms, men at der ikke skal betales salgsmoms). Danmark kan i en overgangsperiode bevare 2 undtagelser fra EF's regler. Dette gælder dels undtagelsen for momspligten for rejsebureauydelse vedrørende rejser inden for EF, dels at ydelse vedrørende rejser til lande uden for EF og rejser mellem lande uden for EF er undtaget fra momspligten i stedet for at være omfattet af reglerne om nulsats.

Lovforslaget går nærmere ud på at ophæve den førstnævnte undtagelse vedrørende rejsebureauydelse for rejser inden for EF.

Reglen fremgår af lovforslagets nr. 1.

Den hidtidige undtagelsesbestemmelse i momsloven vedrørende turistkontors oplysnings- og informationsvirksomhed opretholdes.

3. Det bemærkes, at enkelte dele af EF-landene ikke er omfattet af EF's momsregler, f.eks. for Spaniens vedkommende De Kanariske Øer. Ydelse vedrørende rejser til disse destinationer betragtes derfor momsmæssigt som rejse til et land uden for EF.

Hvis rejsebureauydelse leveres i forbindelse med rejser såvel inden for som uden for EF, skal kun den del af tjenesteydelse, der ligger uden for EF anses som afgiftsfri.

Til nr. 2

Af konkurrencemæssige grunde af hensyn til rejsebureauerne foreslås gennemført et afgiftspålæg over for rejsebureauydelse, som luftfartsselskaber præsterer til eget brug i forbindelse med salg af billetter til rejser inden for EF-landene med egne eller lejede fly. Artikel 6, stk. 3, i 6. momsdirektiv indeholder regler om afgiftspålæg. Bestemmelsen forudsætter en orienterende samrådsprocedure i EF, som er iværksat fra dansk side.

Reglen fremgår af lovforslagets nr. 2.

Det bemærkes i tilknytning hertil, at det alene er fundet nødvendigt at indsætte en bestemmelse for luftfartsselskaber. Der er ikke i samme omfang behov for et pålæg for så vidt angår andre transportmidler (jernbaner, busser m.v.).

Til nr. 3 og nr. 5

Ændringen er en konsekvens af ændringen i nr. 2.

Til nr. 4

1. Der er i momsdirektivet særlige regler (i artikel 26) for opgørelse af den momspligtige værdi for rejsebureauvirksomhed. Reglerne omfatter rejsebureauer, der

- a) handler i eget navn over for den rejsende, og
- b) anvender varer og ydelser, der præsteres af andre virksomheder.

I disse tilfælde skal rejsebureauet betale moms dér, hvor rejsebureauet har etableret hovedsædet for sin økonomiske virksomhed eller et fast kontor, hvorfra tjenesteydelserne præsteres af bureauet. Den momspligtige værdi er bureauets fortjenestmargin, dvs. forskellen mellem det samlede beløb uden moms, der skal betales af den rejsende og bureauets faktiske omkostninger (inkl. eventuel moms) til de andre virksomheder, når disse leverancer direkte kommer den rejsende til gode.

Ved handel i eget navn forstås tilfælde, hvor den rejsende handler med rejsebureauet, som udsteder en regning i eget navn.

Den særlige værdiregel fremgår af forslaget § 1, nr. 4 (det nye § 8, stk. 4).

2. Da det i visse tilfælde kan være forbundet med administrative vanskeligheder at opgøre fortjenstmargenen for den enkelte rejse, er det i det nye § 8, stk. 6, foreslået, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler. For at forenkle administrationen er det tanken at tillade bureauerne at anvende standardsatser eller andre enkle opgørelsesmetoder for fortjenstmargenen. Såfremt et luftfartselskab sælger billetter til transportydelser med fremmede fly, som led i et samarbejde med andre luftfartselskaber, vil den momspligtige værdi kunne fastsættes til et beløb svarende til sædvanlig provision til rejsebureauer.

3. Under hensyn til den særlige måde, hvorpå grundlaget for rejsebureauoms skal opgøres i de nævnte tilfælde, foreslås der i § 8, stk. 4, indsat en re-

gel om, at bureauerne ikke har pligt til at angive moms på faktura eller lignende.

I tilfælde, hvor momsens deklarerer, og hvor ydelserne anvendes til brug for momspligtigt formål, vil den pågældende virksomhed have fradragsret for momsbeløbet i overensstemmelse med momslovens almindelige system. Virksomhederne har således alene fradragsret for moms af rejsebureauydelser, når der er tale om udgifter af streng erhvervsmæssig karakter til brug for afgiftspligtig virksomhed.

4. I forbindelse med lovændringen vil der blive gennemført en ændring i moms godtgørelsen til virksomheder med udenrigspersonbefordring efter reglerne i momslovens § 39, stk. 3. Disse virksomheder vil herefter ikke kunne opnå godtgørelse for moms af rejsebureauydelser.

Hvis bureauet ikke handler i eget navn, men som formidler, skal der betales moms af formidlingsvirksomheden. De afholdte udgifter (indkøb) kan imidlertid betragtes som et udlæg for kunden. Der skal ikke betales moms af udlæg, f.eks. udgifter til flybillet eller hotel, når der er tale om beløb, som en virksomhed modtager som tilbagebetaling af omkostninger afholdt i kundens navn og for kundens regning, og som i virksomhedens bogholderi godskrives en interimskonto. Der skal særskilt kunne redegøres for sådanne beløb.

5. I tilknytning til reglen i § 1, nr. 2 (afgiftspålæg for rejsebureauydelser i forbindelse med salg af transportydelser til rejser inden for EF-landene med egne eller lejede fly) er der i det nye § 8, stk. 5, indsat en værdiregel for disse virksomheders rejsebureauydelser. Virksomhederne skal betale moms af et beløb svarende til sædvanlig provision til rejsebureauer. Det er tanken med hjemmel i det nye stk. 6 i § 8 (jf. vedrørende stk. 6 i øvrigt foran i punkt 2) at fastsætte nærmere regler om sædvanlig provision, herunder mulighed for at anvende standardbeløb.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 1992, og at virksomhederne skal anmelde sig til registrering hos told- og skattevæsenet senest den 2. december 1991.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

I lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lov-
bekendtgørelse nr. 629 af 20. oktober 1988, som
senest ændret ved § 4 i lov nr. 825 af 19. decem-
ber 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 3, *litra m*, affattes således:

»m. Rejsebureauvirksomhed og turistkonto-
rers oplysnings- og informationsvirksom-
hed m.v. Afgiftspligtig er dog rejsebureau-
virksomhed i forbindelse med rejser inden
for EF-landene.«.

§ 2. ---

Stk. 3. følgende ydelser er undtaget fra af-
giftspligten:

m. Rejsebureauvirksomhed og turistkonto-
rers oplysnings- og informationsvirksom-
hed m.v.

2. I § 3 indsættes som nyt stk. 2:

»Stk. 2. Virksomheder, der afsætter billetter
til transportydelser til rejser inden for EF-landene
med egne eller lejede fly, skal svare afgift
af rejsebureauydelser, der præsteres til eget
brug.«.

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

3. I § 3, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes efter
»eget brug«: », jf. dog stk. 2«.

§ 3. ---

Stk. 2. Efter samråd med det i § 37 omhand-
lede nævn bestemmer skatteministeren, i hvil-
ket omfang erhvervsvirksomheder og forenin-
ger skal svare afgift af varer og afgiftspligtige
ydelser, når de udelukkende fremstilles eller
præsteres til virksomhedens eller foreningens
eget brug.

4. I § 8 indsættes efter stk. 3:

»Stk. 4. For rejsebureauer, der handler i eget
navn over for den rejsende, og som anvender
varer og ydelser, der præsteres af andre virk-
somheder, anses den afgiftspligtige værdi som
forskellen mellem det samlede beløb uden af-
gift, der skal betales af den rejsende, og bureauets
omkostninger til de andre virksomheder
(bureauets fortjenstmargen), når disse leveran-
cer direkte kommer den rejsende til gode. Bu-
reaererne har ikke pligt til at angive afgiftsbelø-
bets størrelse på fakturaen.

Stk. 5. For virksomheder, der afsætter billet-
ter til transportydelser til rejser inden for EF-
landene med egne eller lejede fly, jf. § 3, stk. 2,
fastsættes den afgiftspligtige værdi af rejsebu-
reaudydelser til et beløb svarende til sædvanlig
provision til rejsebureauer.

Stk. 6. Skatteministeren fastsætter de nærmere
regler for opgørelse af værdien efter stk. 4 og
5.«.

5. I § 35, stk. 1, *litra c*, ændres »§ 3, stk. 2« til: »§
3, stk. 2 og 3«.

§ 35. ---

c. Undlader at efterkomme et i medfør af §
3, stk. 2, eller § 9, stk. 1, meddelt påbud.